

Székely Ákos

csók
és akkor este elállt a szél
hogy beleremegtek a fák
és elhallgattak a fegyverek
mert végre béke béke volt
és meghaltak az utcák
mélyükről sűrű füstként
szállt felfelé a csend
és megszelidültek az utak
és lángkaptak kis rongyos reggelek

A törvény

Járd be a pusztát
az ősidők szülöttét
és keresd a vándort
de őrizd meg a te csillagodat
mert a te tested lesz az ő fejealja
s az ő teste lesz a te takaród
így éltek majd összefonódva
ölelkezve a világgal mint a szél
mindenütt otthon
mint a szél.

Vágy

rebben a fény az est szembogarában
nőnek a tárgyak ugrik a sötét
két zuhanás közt ájultan fekszik a szó.

Thaly Krisztin

Negyedik etüd

hő csillag száműz kénköves angyal
vasbeton ajtó lámpa nyitva marad
vészfék az álom az éjben a sejtés
szikrázik surran a vízben éjszaka van

Kezemben

Kezemben vadkörte virágzik
de lehull majd harsogó szirma
álomnak szép volndt egyszer
nem így tenygerembe csukva

ha lépnél a mezőn
hajolnék utánad
búzavirág reszket
ha sarlót fog a bánat

Fűszagú szélben

Fűszagú szélben, szálló tavaszban
vaspipacsokat gyújtogat a csend.
Világ kertjében tüzes tavasz van,
szüleitő szavak a szívemen.

Ágak derekán derűs rügy pattan —
énekelem piros lesz mint a pipacsok.
Meredek ég vonz, lengek magasban —
utánam néz a domb.

Vass Imre

Ti nem is tudjátok?

Ti nem tudjátok, hogy itt a Szerelem?
Nem tudjátok, hogy mellette ültök?
Nem tudjátok, hogy veletek ebédelt, vacsorázik,
hogy egy villamoson utaztok vele?
Ti nem tudjátok, hogy ott ül a Maximumban?
Nem érzitek, hogy benn van a termekben,
a szövegekben, a gesztusokban, a szavakban?
Nem látjátok, hogy ott énekel mellettetek?
Nem látjátok a szemét, a mosolyát, a kezét?
Nem érzitek a haja illatát?
Nem bánt titeket a szeszélye,
nem fájt nektek a haragja...?
Ti nem is tudjátok, hogy itt a Szerelem?

CJ HAJTÁS

Szávai István felv.

Új szezon kezdetén

A Szevedei Egyetemi Színpad az 1965/66-os tanévben sokat fejlődött. A 120 főnyi tőzsgárda, a tíz főnyi statisztéria és műszaki személyzet az állami és gazdasági vezetést, valamint a KISZ-szervezet anyagi és erkölcsi támogatásával jóval határozottabban működhetett, mint az előző években bármikor.

Az egyetemi színpad az elmúlt évben nyolc bemutatót tartott. Nagy sikerrel vendégszerepeltek Békésen és Hódmezővásárhelyen, valamint Szegeden, a Tanárképző Főiskola egyik rendezvényén, és a TIT-tel közösen rendezett Nagyvilág esten; május 22-én Kiskunhalason, a Bács-Kiskun megyei Irodalmi Színpad Fesztiválján, vettek részt. Legnagyobb eredményük kétségkívül az volt, hogy az 1966. április 4-7 között Szegeden megrendezett

Egyetemi és Főiskolai Művészeti Fesztiválon a Mirozok-darabbal kiemelt aranyfokozatot értek el, és ezt követően szerepeltek a Rádióban is a díjnyertes produkcióval. Külföldi kapcsolataik is bővültek: vendégül látták a szeczinai egyetem pantomim-együttesét, és a greifswaldi egyetem színjátszóit. Hírük is jelentősen gyarapodott: meghívást kaptak a nancy-i világfesztiválra, s amint már ismeretes, Zágrábban, az Európai Egyetemista Színjátszó Fesztiválon is sikerrel képviselték Magyarországot.

Szereplésük méltán váltja ki az egyetemisták érdeklődését. Nagy népszerűségüket elsősorban darabválasztásaiknak köszönhetik. A ma emberéhez szóló modern színpadi műveket mutatnak be, korszerű rendezői és színészi felfogás-

ban. Nem akarnak „igazi” színházhoz hasonlítani, vagy azzá válni sem szervezeti felépítésükben, sem külsőségeikben. Igyekeznek önálló profilt kialakítani, amely egyaránt megfelel képességüknek és lehetőségeiknek.

Az évadnyitó ülésen a tavalyi tőzsgárdából csak a végzett hallgatók hiányoztak, helyettük azonban mintegy tizenhat új, elsőéves egyetemista jelentkezett főlvetelre. Az „utánpótlás” már ezen az első találkozáson magáévá tette az együttes törekvéseit, egyetértett az ideai műsorterffel. Egyébként beszámoltak eddigi tevékenységükről, s arról, hogy szeretnének munkájukkal és tehetségükkel hozzájárulni az elkövetkező előadások sikeréhez. Csak néhány nevet közlünk: Spán Katalin Budapestről, Bácskai Mária Veszprémből, Dobos Illangó Mezőtúrról érkezett Szegedre.

Az újonnan jöttek a színjátszás legkülönbözőbb területeiről hoznak tapasztalatokat: Krokovay Zsolt, a Magyar Televíziónál dolgozott egy évet, s az ott szerzett tapasztalatait rendezői munkakörben hasznosíthatja. Balassa Péter a Színháztudományi Intézet alvezetője volt, így megfelelő dramaturgiai tájékozottsággal kapcsolódhatott be a munkába.

Paál István, a Szevedei Egyetemi Színpad vezetője ismertette az ideai műsorterfet. Néhány tavalyi előadás megismétlésén kívül a következő darabok kerülnek bemutatásra: Majakovszkij: Poloska, Brecht: Aki igent mond, és aki nemet mond, vagy a badeni tantráma, Camus: Caligula, Pinter: A gondnok, Dorst: Vigyázat! Szakadék! Ezeket kívül egy új vagy klasszikus magyar darabnak a bemutatása.

Gorkij halálának harmincadik évfordulója alkalmából Gorkij-élmekket, ezt követően pedig vietnami szolidaritási műsort rendez az Egyetemi Színpad. A KISZ-klubban havonta rendszeresen vitával egybekötött felolvasó színpadi sorozatot rendeznek a legújabb szovjet, csehszlovák, lengyel, magyar, francia, angol, német drámairodalom terméséből.

Mindazt az amatőrség teljes megőrzésével kívánják megvalósítani, hiszen a rendezők, és színészek között senki sem „szakmabéna”; a jelmezek és díszletek tervezésétől és megvalósításától a műszaki munkáig mindent maguk végeznek el; sikert hozó szereplésük teljes egészében színházat szerető egyetemisták áldozatos és szép munkáján alapszik.

Oláh Éva

Rendezvények a jogi karon

Az Egyetemi Napok rendezvényei november 15-én, kedden délután 6 órakor kezdődnek el a jogi karon. Ekkor a kari szavaloverseny kerül lebonyolításra. Ezen a résztvevők egy kötelező és egy szabadon választott alkotással indulhatnak. Kötelezőként a rendezőség József Attila: Thomas Mann üdvözlése és Radnóti Miklós: Nem tudhatom című költeményét jelölte meg. A program szerdán délután folytatódik. Pálffy László vezetésével képzőművészeti beszélgetés lesz. Csütörtökön a szellemi öttusában mérkőz össze a hallgatók. Az évfolyamok ötös csapatai küzdenek majd egymással az első helyezéért.

Történészek diákköre a főiskolán

A Tanárképző Főiskola történelem szakos hallgatóinak tudományos diákköre megtartotta hagyományos alakuló ülését. Az egybegyűltek dr. Kávássy Sándor tanársegéd, a diákkör segítőtanára köszöntötte, majd az új vezetőség megválasztására, a munkabizottság megszervezésére és az évi program megbeszélésére került sor. A választások eredményeként a diákkör elnöki

tisztét Mező Gyöngyi IV. éves hallgató nyerte el, a diákkör titkára Bohony Nándor demonstrátor, III. éves hallgató, a diákkör jegyzője Boros Erzsébet III. éves hallgató lett. A megbízatás a szervezeti szabályzat értelmében két évre szól. A diákkör 22 taggal kezd működését, a tagok három munkabizottságban fejlenek ki tevékenységüket. Az országos tudományos diákköri konferenciára négy dolgozat készül.

Russellel az esztelenség ellen

LORD BERTRAND RUSSEL nemzetközi hírszót hívott össze a vietnámi agresszió tárgyalására — olvastuk az újságban. Russel, a matematikus és filozófus. 1963-ban megjelent tanulmányából valók az alábbi gondolatok. Különösen aktuális ezekről a kérdésekről most beszélni, amikor a világ egy része ismét lángban áll és a békét szerető és féltő ember aggódva figyeli az eseményeket. Békét akarunk, magyarázatot keresünk a háborúra s harcolunk ellene.

Az ember valamikor egyszerűen léteért, életéért küzdött, s ebben a primitív, ösztönös reflextevékenységben fejlődött ki agresszív természete. Úgytelenebb volt, mint a földet benépesítő elődök, a fán nem érte utol a majmot, gyengébb volt, mint a mammut, s nem vehette fel a versenyt futásban sem. Előnye csak agyában, értelmében volt. Agyában, amely egy csodálatos képességgel rendelkezik, a mennyiségi növekedés képességével. E versenyben ő maradt a győztes, s a kétségbeesett versenyfutásban az ember tépte át a célszalagot, mondván: Ime győztem, a természet élő és élettelen erőt megszelidíttem. Nem vette észre az egyszéjtű mozgását testében, sem szerveinek hasonlóságát a legyőzöttekével. Megszédítette, megrészeztette győzelmét. Megszelidítette a lovat, és szolgálatába állította. És rossznéven vette, ha a majom rokonának neveztek. Mert a harc emléke nem múlt el. „Jaj a legyőzötteknek”, s az agresszív természet nem egykönnyen békül.

De a természet igent mondott, megjuhászodtak a fékevesztett erők, visszavonultak a folyók és tengerek, lecsillapult a vihar, a villámok pedig már nem félt az ember. A kecskék tejet adtak, s a kutya őrizte a házat. Mi lesz most már az agresszív természettel?

S ekkor fordult az ember saját faja ellen — mondja Russel.

A TUDOMÁNY ÉS A TECHNIKA fejlődése lustává tette az embert. Készen

kap mindent, gombnyomásra működik a lift, s a gépsor a gyárban, gép csinálja a zenét, és elektronikus számológépek az emberi agy tevékenységét végzik. A felhalmozódott tudást könyvek, nyomtatott papiros őrzi. Valamit csinálni kell, tényleg unalmas az élet. — Csináljunk háborút!

Kétségtelen, kissé idealiztikus ez a kép. De Russel, filozófiájának lényegénél fogva, kerüli a gazdasági, politikai motívumot. Ő az emberi értelemre, érzelemre apellál. Felnevez az égre, és megcsodálja kéjkjét, füleit a tengerben megcsobbanó halakat, és gyönyörűséggel szeretettel telve kérli, miért jobb az embernek, ha szenved. „Ész az esztelenség ellen!”

Ez a kérdés cseng vissza a világszerte megnyilvánuló részvételtüntetésekben, szolidaritási gyűléseken. Meg kellett hálnia egy fiúnak, mert ölni akart, mi mégis a tizen-

kilenc éves fehér ruhás embert sajnáljuk, s nem azt, akit talán megölt volna. Mert „nem tehetünk egyenlőségjelet egyrészt a feltételezett agresszor erőszakos cselekményei, amelyet agresszió végrehajtása követ el, másrészt azok között az erőszakosságok között, amelyekkel az agresszió áldozata ellenáll az agresszornak” — írja Russel a Le Mond-ban.

DE AZ EMBERBEN JOBB lehetőségek is élnek, mint amelyek a körülmények kifejlődni engedtek. S létezik olyan bölcsesség is, amely az ember hatalmába került ismereteket jóra használja. Bölcsék, s próféták hirdetik régtől fogva a viszálykodás esztelen és meddő voltát, s ha hallgatunk szavukra, kijuthatunk a szeretet és fény világába. A képzelet határtalan birodalma válhatna sajátunkká — szól Russel optimista hitvallással.

Korányi

Na persze nem egyedül. Voltunk még vagy ötszázan.

De évek óta várok már erre a percre! Meg kell vallanom, imponált nekem lenyűgöző önkritikája. Márminthogy említette, hogy nem szeret így találkozni, mert lerontja a kedves olvasó illuzióját. Az enyém nem rontott. Látam egyszer a tv-ben. Így aztán, hogy szemtől szembe, azaz hogy többünkkel, szóval nem is volt olyan ronda. Meg nem is volt olyan kopasz, meg kövér. Né — mondtam, nem is olyan rossz ez a fej, pláne mikor beszélni is kezdett. Rögön igyekeztem úgy elhelyezkedni, hogy lásson, azaz hogy lássam. De előttem egy irtó magas szivar üldögélt, aki

Találkoztam az íróval

vörös arcával állandóan hátrafordult és engem bámult, ahelyett, hogy elült volna onnan vagy az író bámult volna, aki ugyan nem volt szép, de mégis...

Hogy milyen marhaságot tudnak kérdezeni egy író-olvasó esten? Még szerencse, hogy az író humorista volt és nem sokat szenvedett. Bár ezt nem meglepetés adni. Szóval szörnyű lehet mindig készenlétben állni, tudni, hogy a közönség mindig humort és hódolattal vár meg és még olyan bárgyú kérdésekre is, szót, milyen nemes és szellem.

Az est végeztével hódolók gyűrűje vette körül, kötetibe autogrammert könyörögve. Nemes egyszerűséggel pötytyingtettem nagyos nevét az összefogdosott, szakmárfüles kötetekbe. Nálam semmi nem volt. En csak megszegyenülve, bocsánatot akartam kérni Tőle. Egy öt éve hozzá írt levelemért, amiből csak ennyire emlékszem: „... Tekintve, hogy a Parnassus számomra messze van, s az induláshoz egyenlőre egy göthős számam sincs, szeretném kérni szíves segítségét. Kérem ne értsen félre, nem a számáru gy. De a számáru gy. Most végre megszabadultam tőle. J. A.